

מסורת הש"ס

(א) תרומות פ"ד מ"ג, (ב) חולין ג. [ו]ס ח"א המניח עובד כוכבי בחטו וישראל ואלו ונכנס ממנו, (א) [גרי] עורן הלפנין פירוש כל ע"ן שמניח בו כל של יין וכן גרסת הרב מנכרמנטר, (ד) חגיגה כ: [ע"ש] ותוספתא לטהרות פ"ו ה"ן, (ה) רש"י ח"א לבל מין במינו כמשהו מין מחמת דאפי' בשלש מינינו מוקמינן בפקמים (דף 3) הלכתא כמשהו כרז וטעמא משום דכל איסורין שבתורה מין במינו כמשהו כרז וצמתן גזירה שאינו מינו אטו מינו: ברתנא א"ס היא **חוקת המשפחה**. מפרש בגמרא שאל"פ הפליג ישראל מן העובד כוכבים מיל א"ס לא הוידעו שהיא מפליג מותר למירתם עובד כוכבים כל שעתא השתא אחי: וא"ס הוידעו שפליג. שמתרחק וחציות סתומות היו: שיעורו כדו שישפוט וישפוט **ויגוב** א"ס שהיה כדו שיקוצ העובד כוכבים נקב כמגופת החציות ויחזור ויסתום הנקב ומיבש הסתימה אסור: **רשב"ג אומר**. אינו נאסר אלא עד שישהא כדי שיפתח את כל מגופת החציות וא"ל לנטולה שלא תשכר כולה: **ויגוף**. ויעשה מגופה אחרת חדשה: **וטיגוב** ומיבש אצל לשתימת חור לא חששו משום דמינכר. ושמות לטון שמוס העין (במדבר כד) עין פתוחה דשפיר חזי: **המניח יינו בקרון או בפינה**. עם העובד כוכבים: **והלך**. ישראל בקפנדריא דרך קצרה: **ונכנס למדינה ורחץ**. כמרחץ מותר כיון דעובד כוכבים לא ידע דשהי מרתם ולא נגע: **דולבקי**. משגייר: **מה שעל השולחן אסור**. דמימר אמר עובד כוכבים זה ישראל זה זמנתי לאכול למשמות ונגע: **שעל השולחן מותר**. דלחן מוקף לטעוהו זו: **וא"ס אמר לו הוא מווג וסופה**. הואיל וחזק את ידיו זרשות במקלם סמכה דעמינה ונגע זכוליה: **חציות פתוחות**. שצביות אסורות: **ספומות מותרות**. עד שישאף שיפתח ויגוף ויגוב וסתמא כרבן שמעון מללא קמי שיסתום: **גב"מ מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא**. הא קא (ו) חזו להו דנגע דקמי טעוין טהרות והני לאו חציות נינהו שהיו סתומות: **כמטהר חמרי**. שהצינן ומגען טהור: **על מגע חצירו**. הפוגע בו בדרך ולא נטרה לכך: **רישא נמי**. כיון שהפליג איכה למיחש הכי: **צבא** אסורין כמשהו דקאמר לעיל (דף 30) תצלין של שלשה שמות אסור ומנטרף כו': **שיעור** בחב"א בחמשין. תימה מ"ש דלעיל רובה להחמיר בו אפילו יותר מס' וק' וכאן מיקל בו וי"ל משום דקסדר דבחלא לא אשכח כ"כ כמו בשיכר: **אידר** ואידר. פ"י בשיכר וחלא בשיתין כה"ג ובידושלמי קאמר דשרץ לא בטיל כי א"ס באלף ותלמודינו עיקר דנטל בששים כשאר איסורים: **ה"ר** דמי בחוקת המשפחה ברתנא הרי שהיו חמרי וי (א) חזק ורובץ עמי הארץ, טעוין טהרות. כגון יין חציות של חרס וכן א"ן טעוין בחוקת וכל חרס וכל חרס א"ט מיטמא מנגו, אפילו כו' טהרותו טהרות. וא"ן חוששן שפת נגעו. דכין דלא הוידעו שהיא חמריה, כל שעתא כדמי שעתא אחי (חגיגה כ).

גליון הש"ס

רש"י ד"ה איבועיי דבי בבבבשה. ע' גימט דף קד ע"ב מוס' ד"ה משום:

הגהות הב"ח

(א) במשנה עובד כוכבים שהיה מעביר לישראל כ"ל וזכות עם נמחה: (ב) שם ונכנס למדינה: (ג) שם א"ל ר"ש ונכנס: (ד) ג' פליגי מין (ומר ממל) תמי' וי"ט ואלפי האשכנזי והרמזים גורסים כדו מיל: (ה) שם אמר רבי יצחק נפחא רישא כמטהר: (ו) רש"י ד"ה ה"ג וכן ובי דמינו בשלש מינינו בששים אבל מין במינו במשהו חזין מחמת דאפילו בשמינו מינו מוקמינן בפקמים הלכתא כמשהו כרז: (ז) ד"ה מאי פליג להו דנגעו דקמי: (ח) תוס' ד"ה איבועיי ובי' או דילמא מעט הוא שבהו שרץ: (ט) ד"ה סדר ובי דמרתה נינהו מ"מ כשהוא בקדריה: (י) ד"ה הכי דמי ובי דלדרכה מדקמי סיפא וא"ס הוידעו שהיא מפליג אסור ובי' מדמי בחוקת המשפחה דאי ר"ל כגון שאף הוידעו ובי' שאף שלא הוידעו: (כ) ד"ה מאי שנא ובי' דב"מ לתקור ולא דמי:

לעזי רש"י

משגייר [בישיבי] ארון כלים.

בוסף רש"י

א"ע"פ שיצא ונכנס מותר. משפחה עובד כוכבים דלמא אחי ישראל ולא נגע (חולין ג.) הרי שהיו חמרי ופועליו. עמי הארץ, טעוין טהרות. כגון יין חציות של חרס וכן א"ן טעוין בחוקת וכל חרס א"ט מיטמא מנגו, אפילו כו' טהרותו טהרות. וא"ן חוששן שפת נגעו. דכין דלא הוידעו שהיא חמריה, כל שעתא כדמי שעתא אחי (חגיגה כ).

השוכר את הפועל פרק המישי עבודה זרה ס"א.

עין משפט נר מצוה

א [מי] פ"ג מהל' תרומות הל' א: **עב** ב מ"י פ"י מהל' מאכלות אסורות הלכה לא סמג לאין קמא טו"ש ע"ד קד פטף ה: **עב** ג מ"י ע"ב ו סמג שם טו"ש ע"ד ס"ה טז **עב** ד ה"ו מ"י שם פ"ג לאין קמא טו"ש ע"ד קד פטף ה: **עב** ה ט מ"י שם הלכה י"ז טו"ש ע"ד ס"ה טז:

עין משפט נר מצוה

א [מי] פ"ג מהל' תרומות הל' א: **עב** ב מ"י פ"י מהל' מאכלות אסורות הלכה לא סמג לאין קמא טו"ש ע"ד קד פטף ה: **עב** ג מ"י ע"ב ו סמג שם טו"ש ע"ד ס"ה טז **עב** ד ה"ו מ"י שם פ"ג לאין קמא טו"ש ע"ד קד פטף ה: **עב** ה ט מ"י שם הלכה י"ז טו"ש ע"ד ס"ה טז:

עין משפט נר מצוה

דאף צאלר שרשים פגם מותר אי משום דאשכחין קמטתא ואל"ת וליפשוט ליה טעמיה דרב מהיטא דפ"ק דחולין (דף 7) ושם ד"ה השוחט) השוחט צסקין של עובדי כוכבים רב אמר קולך ושמואל אמר מדיח ואל"ת דקמא כלי עובדי כוכבים אינם בני יומן דהשתא הו"ל לפגם וי"ל דהתם מיירי צידוע שנשמטו בו ציוס א"ר התם טעמא משום שמונית דאיסור הנדצק צדופני הסכין שהוא צעין והו"ל לשנא גם כשאינו בן יומן ואל"ת מאי קאמר הכא לא ידענא אי אשכחין משבחה ליעטמיה קפילא ארמאה וי"ל דשמא עכצרא צשיכרא מחוק את השכר וממנו והשתא כשנתחוק השכר אין ידוע א"ס מחמת השכר עצמו וקו"ל כרבא דאמר נותן טעם לפגם מותר אף צשרשים ונפקא מינה דכשאינו בת יומן ויכולא בו מותר אף צשרשים: **איבועיי** אהו נפ"ג אגו חלא בוי. ואל"ת מ"ש משאר איסורין כמו צשיכרא וי"ל משום דחלא חוק מאלד ואגב חורפיה נותן טעם לשבחה כמו גבי חילתים או דלמא מעט (ח) השרץ נגד המשקה וא"כ אין לנו לאסור כל כך ולכן היה שאל מה יהיה ממנו: **ההוא אימרוטי אימרטב**. יש לתמוה עכשיו היאך אנו אולכים דבש צדורים והלא רגלי הדבורים מעוררים בדבש ואף על גב דהו"ל פגם מ"מ השרץ עצמו דליפגם מימסר לכ"ע לכ"כ לר"ת דודאי רגלי הדבורים כיון דעלמותו בעלמא נינהו מותרים דא"ל העלמות טהורים דמתן מבס' (ט) טהרות פ"ג) עלמות החמור טהורות ורגלי הדבורים כעלמות החמור והא דאמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן ואלו חציות הן שצבול בהן תימה נהי דמרתיה נינהו (כ) כשהוא בקדריה צדצר לח צטלה צב' דלמא פרק גיד הגשה (חולין דף 45) קדיה צבשל צה תימנה לא יבשל צה חולין וא"ס צשל צנ"ט וי"ל דס"ל כיון שטעמו חזק צשכר יש לתמוה לתרומה לדבר יבש ואל"ת משום דלא צטיל צלחד ומאחיס כמו ערלה וכלאי הכרס וי"ל דשאיני התם משום דהו"ל איסור הגאה לכך לא יליפין מיניה שרשים צשרו צנהא

נפל לנו חלא מאי א"ל רב הילל לרב אשי הוה עובדא כי רב כהנא ואמר רב כהנא א"ל ההוא אימרוטי אימרטב רבינא סבר לשעורוי במאה וחד אמר לא גרע מתרומה דתנן (ט) תרומה עולה באחד ומאה א"ל רב תחליפא בר גיזא לרבינא דלמא כתבלין של תרומה בקדירה דמי דלא בטיל טעמיהו רב אחאי שיער בחלא בחמשין רב שמואל בריה דרב איקא שיער בשיכרא בשיתין יוהלכתא אידי ואידי בשיתין וכן כל איסורין שבתורה: **ברתנא** יעובר כוכבים שהיה מעביר עם ישראל כדי יין במקום למקום אם היה בחזקת המשתמר מותר אם הודיעו שהוא מפליג כדי שישתום ויסתום ויגוב רשב"ג אומר כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב: **המניח יינו בקרון או בפינה והלך לו** בקפנדריא (ט) נכנס למדינה ורחץ מותר אם הודיעו שהוא מפליג כדי שישתום ויסתום ויגוב רשב"ג אומר כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב: **המניח עובד כוכבים בחנות א"ל ע"פ** שיצא ונכנס מותר ואם הודיעו שהוא מפליג כדי שיפתח את החבית ויגוף רשב"ג אומר כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב: **היה אוכל עמו על השולחן והניח לגינין על השולחן ולגין על ה"ה דולבקי והניחו ויצא מה שעל השולחן אסור** שעל הדולבקי מותר ואם אמר לו הו"ל מווג ושותה אף שעל הדולבקי אסור **חביות פתוחות אסורות סתומות מותרות** כדי שיפתח ויגוף ותיגוב: **גב"מ** היכי דמי בחזקת המשתמר כדתנא (ז) הרי שהיו חמרי ופועליו מעונין טהרות אפילו הפליג מהן (ח) יותר מבטיל טהרותיו ואם אמר להן לכו ואני בא אחריכם כיון שנתעלמה עינו מהם טהרותיו בטמאות מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא אמר (ט) רב יצחק רישא במטהר חמרי ופועליו לכך אי הכי סיפא נמי אין עם הארץ מקפיד על מוגע חבירו אי הכי אפילו רישא נמי נימא הכי אמר רבא בבא